

31991L0157

L 78/38

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

1991 3 26

TARYBOS DIREKTYVA

1991 m. kovo 18 d.

dėl baterijų ir akumuliatorių, turinčių tam tikrų pavojingų medžiagų

(91/157/EEB)

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 100a straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,

bendradarbiaudama su Europos Parlamentu ⁽²⁾,

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽³⁾,

kadangi bet kokie valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų dėl baterijų ir akumuliatorių šalinimo skirtumai gali sukurti Bendrijoje prekybos kliūtis, iškreipti konkurenciją ir tokiu būdu turėti tiesioginės įtakos vidaus rinkos sukūrimui ir veikimui; kadangi dėl to, atrodo, būtina derinti šios srities įstatymus;

kadangi 1975 m. liepos 15 d. Tarybos direktyvos 75/442/EEB dėl atliekų ⁽⁴⁾ su pakeitimais, padarytais Direktyva 91/156/EEB ⁽⁵⁾, 2 straipsnio 2 dalis numato, kad specialios konkrečioms atvejams skirtos taisyklės arba minėtą direktyvą papildančios taisyklės tam tikrų atliekų kategorijų tvarkymui reguliuoti turi būti nustatytos atskiromis direktyvomis;

kadangi Bendrijos aplinkos apsaugos politikos tikslais ir principais, išdėstytais Europos bendrijos aplinkos apsaugos veiksmų programose, remiantis EEB sutarties 130r straipsnio 1 dalyje ir 2 straipsnyje pateiktais principais ir principu „teršėjas moka“, ypač siekiama neleisti, mažinti ir kuo labiau šalinti taršą bei užtikrinti žaliavų išteklių tinkamą valdymą;

kadangi, norint pasiekti tuos tikslus, turėtų būti draudžiama prekiauti tam tikromis baterijomis ir akumuliatoriais dėl juose esamų pavojingų medžiagų kiekio;

kadangi norėdamos užtikrinti, kad išseiktos baterijos ir akumuliatoriai būtų atnaujinami ir šalinami kontroliuojant, valstybės narės privalo imtis priemonių, kad jie būtų ženklinami ir surenkami atskirai;

kadangi surenkant ir perdirbant išseiktas baterijas ir akumuliatorius galima išvengti nereikalingo žaliavų naudojimo;

kadangi šalinant prietaisus, iš kurių negalima išimti baterijų ir akumuliatorių, gali kilti aplinkai pavojus; kadangi dėl to valstybės narės turėtų imtis atitinkamų priemonių;

kadangi valstybės narės turėtų sudaryti programas aukščiausiems tikslams pasiekti; kadangi apie tokias programas ir taikomas specifines priemones turėtų būti informuota Komisija;

kadangi ekonominės priemonės, kaip depozitų sistemos įvedimas, gali skatinti atskirai rinkti išseiktas baterijas ir akumuliatorius ir juos perdirbti;

kadangi turėtų būti numatytos nuostatos dėl vartotojų informavimo šioje srityje;

kadangi turėtų būti numatyta atitinkama tvarka, kaip įdiegti šios direktyvos nuostatas, ypač gamybos sistema, ir užtikrinti, kad direktyvą būtų galima lengvai suderinti su mokslo ir technikos pažanga; kadangi Direktyvos 75/442/EEB 18 straipsnyje minimam komitetui turėtų būti nurodyta padėti Komisijai vykdyti šias užduotis,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Šios direktyvos tikslas – suderinti valstybių narių įstatymus dėl I priede nurodytų išseiktų baterijų ir akumuliatorių, turinčių pavojingų medžiagų, atnaujinimo bei kontroliuojamo šalinimo.

2 straipsnis

Šioje direktyvoje:

⁽¹⁾ OL C 6, 1989 1 7, p. 3 ir

OL C 11, 1990 1 17, p. 6.

⁽²⁾ OL C 158, 1989 6 26, p. 209 ir

OL C 19, 1991 1 28.

⁽³⁾ OL C 194, 1989 7 31, p. 21.

⁽⁴⁾ OL L 194, 1975 7 25, p. 47.

⁽⁵⁾ OL L 78, 1991 3 26, p. 32.

a) „baterija ar akumuliatorius“ – tai elektros energiją gaminantis šaltinis vykstant cheminės energijos tiesioginei konversijai, susidedantis iš vieno ar daugiau pagrindinių (neperkraunamų) baterijų ar antrinių (perkranamų) elementų, kaip išvardyta I priede;

- b) „išėikvota baterija ar akumulatorius“ – tai baterija ar akumulatorius, kurio daugiau nebegalima naudoti ir kuris tinka tik atnaujinimui ar pašalinimui;
- c) „šalinimas“ – tai bet kokia veikla, įtraukta į Direktyvos 75/442/EEB II A priedą, jei ji taikoma baterijoms ir akumulatoriams;
- d) „atnaujinimas“ – tai bet kuri veikla, įtraukta į Direktyvos 75/442/EEB II B priedą, jei ji taikoma baterijoms ir akumulatoriams;
- e) „surinkimas“ – tai išėikvotų baterijų ir akumuliatorių surinkimas, rūšiavimas ir (arba) grupavimas;
- f) „depozitų sistema“ – tai sistema, kai pirkėjas už baterijas ar akumulatorius sumoka pardavėjui tam tikrą pinigų sumą, kuri yra grąžinama, kai grąžinamos išėikvotos baterijos ar akumulatoriai.

3 straipsnis

1. Nuo 1993 m. sausio 1 d. valstybės narės draudžia prekiauti:

- šarminėmis mangano baterijomis, skirtomis ilgam naudojimui ekstremaliomis sąlygomis (pavyzdžiui, esant temperatūrai žemiau 0 °C arba aukštesnei kaip 50 °C, arba esant staigiems smūgiams), kurių daugiau kaip 0,05 % svorio sudaro gyvsidabris,
- visomis kitomis šarminėmis mangano baterijomis, kurių daugiau kaip 0,025 % svorio sudaro gyvsidabris.

Šis draudimas netaikomas šarminiams mangano sagučių formos elementams ar iš jų sudarytoms baterijomis.

2. Šio straipsnio 1 dalis įterpiama į 1976 m. liepos 27 d. Tarybos direktyvos 76/769/EEB dėl valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su tam tikrų pavojingų medžiagų ir preparatų pardavimo ir naudojimo apribojimais, suderinimo ⁽¹⁾ su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 85/610/EEB ⁽²⁾, I priedą.

4 straipsnis

1. Ryšium su 6 straipsnyje minimomis programomis, valstybės narės imasi atitinkamų priemonių, kad išėikvotos baterijos ir akumulatoriai būtų surenkami atskirai, numatant juos atnaujinti ar šalinti.

2. Dėl to valstybės narės užtikrina, kad baterijos, akumulatoriai ir atitinkami prietaisai, į kuriuos jie įmontuoti, būtų tinkamai paženklinti.

Ženklinant turi būti nurodyta:

- kad surinkta atskirai,
- (atitinkamais atvejais) perdirbimas,

⁽¹⁾ OL L 262, 1976 9 27, p. 201.

⁽²⁾ OL L 375, 1985 12 31, p. 1.

— sunkiųjų metalų kiekis.

3. Komisija 10 straipsnyje nurodyta tvarka sudaro ženklavimo sistemos detalų planą. Šis planas yra skelbiamas *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

5 straipsnis

Valstybės narės imasi priemonių, kad baterijos ir akumulatoriai nebūtų montuojami į prietaisus taip, kad jiems išėikvojus vartotojas negalėtų jų lengvai išimti.

Šios priemonės įsigalioja nuo 1994 m. sausio 1 d.

Šis straipsnis netaikomas į II priedą įtrauktoms prietaisų kategorijoms.

6 straipsnis

Valstybės narės sudaro programas, kuriomis siekiama:

- sumažinti sunkiųjų metalų kiekį baterijose ir akumulatoriuose,
- skatinti baterijų ir akumuliatorių, turinčių mažesnę kiekį pavojingų ir (arba) taršių medžiagų, prekybą,
- kad buitinėse atliekose laipsniškai mažėtų išėikvotų baterijų ir akumuliatorių, kuriems taikomas I priedas,
- skatinti tiriamuosius darbus, kurių tikslas – baterijose ir akumulatoriuose mažinti pavojingų medžiagų kiekį ir didinti mažiau taršių medžiagų panaudojimą bei tirti perdirbimo metodus,
- atskirti išėikvotų baterijų ir akumuliatorių, kuriems taikomas I priedas, šalinimą.

Pirmosios programos apima ketverių metų laikotarpį, pradedant nuo 1993 m. kovo 18 d. Apie jas Komisijai pranešama ne vėliau kaip iki 1992 m. rugsėjo 17 d.

Programos reguliariai, bent kas ketverius metus peržiūrimos ir atnaujinamos, ypač atsižvelgiant į technikos pažangą ir ekonomikos bei aplinkos padėtį. Apie pakeistas programas laiku pranešama Komisijai.

7 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad akumulatoriai ir baterijos būtų surenkami atskirai, o atitinkamais atvejais įvesti depozitų sistemą. Be to, valstybės narės gali įvesti priemones, pavyzdžiui, ekonomines, perdirbimui skatinti. Šios priemonės turi būti diegiamos pasikonsultavus su suinteresuotomis šalimis, jos turi būti paremtos tinkamais ekologiniais ir ekonominiais kriterijais ir neiškreipti konkurencijos.

2. Pranešdamos apie 6 straipsnyje minimas programas, valstybės narės informuoja Komisiją apie priemones, kurių ėmėsi pagal šio straipsnio 1 dalį.

8 straipsnis

Ryšium su 6 straipsnyje minimomis programomis, valstybės narės imasi būtinų priemonių, kad vartotojai būtų išsamiai informuoti apie:

- a) išeikvotų baterijų ir akumuliatorių nekontroliuojamo šalinimo pavojų;
- b) baterijų, akumuliatorių ir prietaisų su įmontuotomis baterijomis ir akumuliatoriais ženklinimą;
- c) baterijų ir akumuliatorių, įmontuotų į prietaisus, išėmimo metodus.

9 straipsnis

Valstybės narės negali trukdyti ar varžyti prekiauti baterijomis ir akumuliatoriais, kuriems taikoma ši direktyva ir kurie atitinka jos nuostatas.

10 straipsnis

Komisija 3, 4, ir 5 straipsnius bei I ir II priedus suderina su technikos pažanga Direktyvos 75/442/EEB 18 straipsnyje nustatyta tvarka.

11 straipsnis

1. Valstybės narės imasi priemonių, kurios, įsigaliojusios iki 1992 m. rugsėjo 18 d., įgyvendina šią direktyvą. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų nuostatų tekstus. Komisija apie jas praneša kitoms valstybėms narėms.

12 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 1991 m. kovo 18 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

A. BODRY

*I PRIEDAS***BATERIJOS IR AKUMULIATORIAI, KURIEMS TAIKOMA ŠI DIREKTYVA**

1. Nuo 11 straipsnio 1 dalyje nustatytos datos rinkai pateiktos baterijos ir akumulatoriai, kuriuose:
 - kiekvienam elementui tenka daugiau nei 25 mg gyvsidabrio, išskyrus šarmines mangano baterijas,
 - daugiau kaip 0,025 % svorio sudaro kadmio,
 - daugiau kaip 0,4 % svorio sudaro švinas.
2. Šarminės mangano baterijos, kuriose gyvsidabris sudaro daugiau kaip 0,25 % svorio, pateiktos rinkai nuo 11 straipsnio 1 dalyje nustatytos datos.

*II PRIEDAS***PRIETAISŲ KATEGORIJŲ, KURIOMS NETAIKOMAS 5 STRAIPSNIS, SĄRAŠAS**

1. Tie prietaisai, kurių baterijos yra prilituotos, privirtintos ar kitaip pritvirtintos prie laidų galų nuolatiniame energijos maitinimui intensyviuose pramoniniuose procesuose užtikrinti ir informacinės technologijos bei verslo įrangos atminties bei duomenų funkcijai apsaugoti, kai I priede nurodytas baterijas ir akumulatorius naudoti yra techniškai būtina.
2. Pamatiniai elementai mokslinėje ir specialistams skirtoje įrangoje, taip pat baterijos bei akumulatoriai, įtaisyti gyvybinėms funkcijoms palaikyti skirtuose medicinos prietaisuose ir širdies stimulatoriuose, kai labai svarbu užtikrinti nepertraukiamą veikimą ir kai baterijas ir akumulatorius gali išimti tik kvalifikuotas specialistas.
3. Portatyvūs prietaisai, kuriuose baterijas pakeitus nekvalifikuotam specialistui gali kilti pavojus vartotojui arba gali sutrikti prietaiso veikimas, ir specialistams skirta įranga, numatyta naudoti ypač jautrioje aplinkoje, pavyzdžiui, esant lakiųjų medžiagų.

Tie prietaisai, kurių baterijų ir akumuliatorių vartotojas negali lengvai išimti pagal šį priedą, turi turėti instrukcijas, kuriose vartotojas būtų informuojamas, kad baterijos ir akumulatoriai yra pavojingi, ir parodoma, kaip juos galima saugiai išimti.
